

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Udbygningen af BST blev standset i 1983 af den daværende arbejdsminister. Begrundelsen var, at ministeren ønskede at undersøge, hvordan BST fungerede i de brancher, der var blevet tilsluttet.

De oprindelige intentioner var ellers, at BST skulle sikres en udbygning på ca. 75.000 arbejdstagere pr. år, begyndende med de mest risikobelastede brancher.

Da SF i folketingsåret 1985-86 fremsatte sit forslag til folketingsbeslutning om ændret Bedriftssundhedstjeneste (B 134), blev det fra arbejdsministeren og andre borgerlige ordførere fremført, at der var undersøgelser i gang af BST-centrene, samt at disse undersøgelser burde tilendeføres, inden Folketinget kunne vedtage noget om BST-centrene.

Vedrørende det nævnte forslag henvises til Folketingsstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 9319 og 10060 samt tillæg A sp. 5431.

Nu foreligger den sidste rapport fra Socialforskningsinstituttet og Institut for Arbejdsmiljø ved Danmarks Tekniske Højskole, nemlig »Bedriftssundhedstjenesten og virksomhederne« af Hans Dunkert, Inge Mærkedahl, Carl Nørregaard og David Bunnage.

Også denne 4. og sidste rapport om BST viser alvorlige mangler, som må udbedres, hvis centrene skal fungere efter hensigten.

Det forekommer paradoksalt, at virksomhederne betaler til nogle BST-centre, men at man ikke er interesseret i, at de bliver udvidet og gjort kvalificeret til at udføre det arbejde, som er meningen med BST-centrene, nemlig det forebyggende arbejde.

I betragtning af regeringens tilslutning til WHO-programmet »Sundhed for alle år 2000« og konventionen om bedriftssundhedstjenester, 1985, vedtaget af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILOs) generalkonference (den danske regering stemte for konventionen på generalforsamlingen), er det nu nødvendigt omgående at fortsætte udbygningen af BST.

Konventionen peger på, at alle lønmodtagere skal være omfattet af BST, og de lande, der ratificerer aftalen, skal indsende deres planer for gennemførelsen af Bedriftssundhedstjenestens totale udbygning.

Ikke blot vore egne forpligtelser over for danske lønmodtagere og deres arbejdsmiljø, men også vore internationale forpligtelser gør, at der ikke behøves flere argumenter for at fortsætte udbygningen af BST her i landet.

Det største problem, som påpeges fra alle sider både i de igangsatte undersøgelser og i organisationernes kommentarer osv., er BSTs størrelse. Det er forudsat, at det sundhedsfremmende arbejde, BST skal udføre, er tværfagligt som alt andet sundhedsfremmende arbejde. For at lave ordentligt sundhedsfremmende arbejde kræves flere faggruppers medvirken.

Dette kan i dag ikke lade sig gøre i de mange alt for små BST-centre. Grunden hertil er den minimumsnormering, der opereres med i vejledningen om BST, og den godkendelsespraksis, der har været, når BST er blevet oprettet.

På baggrund af flere aktuelle arbejdsmiljøsager, der har været fremme i offentligheden, og på baggrund af en række henvendelser fra fagforeninger og andre lønmodtagerorganisationer er det vigtigt at lovfæste, at BST har oplysningspligt om tjenestens arbejde, rapporter, forslag, målinger, undervisning osv. (tavshedspligten i forbindelse med personsager skal dog opretholdes) over for de ansatte og arbejdsgivere, arbejdsledere og arbejdstagere i medlemsvirksomhederne og over for offentlige myndigheder såsom Arbejdstilsynet, arbejdsmedicinske enheder, Sikringsstyrelsen osv. i tilfælde af, at disse oplysninger er nødvendige i en arbejdsmiljøsag.

For at opnå den størst mulige sammenhæng i arbejdet for at fremme et sundt arbejdsmiljø foreslås det til sidst, at der skal holdes jævnlige informationsmøder mellem BST, Arbejdstilsynet og de arbejdsmedicinske enheder.

Bemærkninger til de enkelte punkter